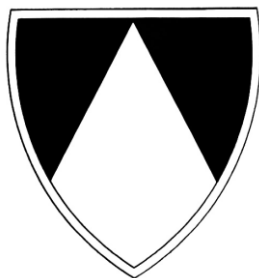

REGULA FRATERNITATUM SACERDOTALIUM SANCTI DOMINICI

Ex Curia Generalitia ad S. Sabinae,
Romae MCMLXXII

DECREE

Prot. N.D. 37-1/96

The Procurator General of the Order of Friars Preachers, in the name of the Master General of that Order, humbly requested that the "Rule for the Priestly Fraternities of Saint Dominic", which was approved *ad experimentum* on 4 January 1972 (Prot. N. 980/71), now be definitively approved.

The Congregation for Institutes of Consecrated Life and Societies of Apostolic Life, having considered these presentations and fully weighing all things pertaining to this matter, approves and confirms the aforesaid Rule, according to its Latin text, observing what is to be observed in law. A copy of this rule is retained in the Congregation's archives.

Anything else to the contrary notwithstanding.

Given at the Vatican, December 3, 1996.

Edwardo Cardinal Martinez Somalo, *Prefect*
Fr. Jesus Torres, C.M.F., *Undersecretary*

English Translation of the Rule, Chicago and Melbourne, 2002

PARTIKULÁRNÍ STANOVY SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ SV. DOMINIKA

PROMULGAČNÍ LISTINA
č.j. 12/2003

Na základě Stanov Sdružení kněží sv. Dominika, schválených Kongregací pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života dne 3. 12. 1996 a promulgovaných v témže měsíci magistrem řádu A.R.P. fr. Timothy Radcliffem OP a s vědomím zvláštností tohoto Sdružení na území České dominikánské provincie, zejména těch, že české Sdružení zahrnuje bratry jáhny a nemá zatím dostatek členů, aby snadno vytvářelo místní sdružení a další struktury schvalují a vyhláší Partikulární stanovy Sdružení kněží a jáhnů sv. Dominika platné na území České dominikánské provincie s účinností od 29. dubna 2003.

Zároveň děkuji všem bratřím kněžím a jáhnům, kteří se na přípravě partikulárních stanov podíleli. Přeji si a u Pána vyprošuji, aby tyto stanovy přispěly k dalšímu rozvoji dominikánského života a apoštolátu nejen ve Sdružení kněží a jáhnů sv. Dominika, ale i v celé naší dominikánské rodině.

Dáno v Praze v konventu sv. Jiljí pod razítkem provincie dne 15. dubna léta Páně 2003.

fr. Alvarez Kodeda OP,
provinciál České dominikánské provincie

PROOEMIUM

Presbyteri, in sinu populi Dei segregati, non tamen a mundo separati atque, vi propriae vocationis et ordinationis, operi salutis per adimpletionem ministerii sacerdotalis totaliter consecrati, "alius vitae quam terrenae testes et dispensatores" sunt (Presbyt. Ord. n. 3).

Quapropter ipsi peculiari ratione tenentur non conformari huic saeculo (Rom. XII, 2) et omnibus viribus tendere ad acquirendam perfectionem evangelicam, ut animo semper magis Christo configurentur et Aeterni eius Sacerdotii viva instrumenta efficiantur, ad aedificationem Ecclesiae eius in mundo (ibid. n. 12)

Illi vero, qui supernaturali gratiae impulsu moti, Ordini Sancti Dominici nomen dant ibique regulam perfectionis statui eorum accomodatam profitentur, associando se nempe in speciales communitates "Fraternitates Sacerdotales s. Dominici" vocatas, novum sane acquirunt titulum ad maiorem perfectionem coram Deo et mundo persequendam.

Una cum speciali gratia sacramenti ordinis, adiuvante ad digne perficiendos actus sacri ministerii (ibid. n. 12) nova auxilia spiritualia proveniunt illis ex professione, quae efficit eos membra familiae dominicanae et participes reddit gratiae et missionis Ordinis, in favorem certe Ecclesiae localis et universalis.

Ordo autem, dum praestat illis haec auxilia spiritualia et dirigit eos ad propriam eorum sanctificationem, relinquit tamen liberos totali servitio Ecclesiae localis, sub iurisdictione proprii eorum Episcopi.

ÚVOD

Kněží a stálí jáhni (dále jen jáhni) jsou jako klerici sice určitým způsobem vyčleněni zprostřed společenství Božího lidu k svátostné službě, nejsou však odloučeni od světa a na základě osobního povolání a svěcení jsou zcela zasvěceni dílu spásy naplňováním kněžské a jáhenské služby, jsou svědky a rozdateli jiného než pozemského života¹.

Proto jsou zvláštním způsobem vázáni, aby se nepřizpůsobovali tomuto světu² a všemi silami usilovali o dosažení evangelijní dokonalosti, aby se podle ducha stále více připodobňovali Kristu a stávali se živými nástroji jeho věčného kněžství pro budování jeho Církve svaté ve světě³.

Někteří z nich, pohnuti nadpřirozeným popudem milosti, se přidružují k řádu sv. Dominika a slibují zachovávat pravidla vedoucí k dokonalosti jejich stavu tím, že se sdružují na území České dominikánské provincie z praktických důvodů do jednoho specifického společenství zvaného "Sdružení kněží a jáhnů sv. Dominika" a získávají tak nový důvod, aby více usilovali o dokonalost před Bohem a před světem.

Spolu se specifickou milostí svátosti svěcení, která jim pomáhá při důstojném naplňování úkonů posvátné služby⁴, vyplývá jim nová duchovní pomoc ze slibu, který je činí členy dominikánské rodiny a dává jim podíl na milosti a poslání řádu, což je jistě k prospěchu jak místní, tak i všeobecné Církve svaté.

Řád jim poskytuje duchovní pomoc a vede je k jejich vlastnímu posvěcení, nechává jim přesto svobodu pro plnou službu místní církvi pod jurisdikcí jejich vlastního biskupa.

CAPUT I. *De Indole et Vita Fraternalitatum Sacerdotalium*

1 §1. Presbyteri, qui sese Ordini adscribunt ad habendam partem familiae dominicanae, "operam dent spiritu S. P. Dominici informari" et "ad perfectiorem tendant vitam apostolicam" (Reg. P. Theissing, nn. 7 et 21), ita ut ex assidua Dei contemplatione, quae cum fervida oratione et voluntaria paupertate coniungit sane indefessum sacrae doctrinae studium, attingant fidem firnam et spiritum apostolicum plene sollicitum de salute "omnis creaturae" (Mc. XVI, 15), "usque ad ultimum terrae" (Act. Ap. I, 8).

§2. In apostolatu exercendo, post Apostolos ipsos, habemus uti exemplum magnificum S. P. Dominicum "sacerdotem Dei sanctissimum" (Oratio B. Iordani ad S. P. Dominicum), qui "diem impartiebatur proximis, noctem Deo" (Libellus de principiis Ord. Praed. B. Iordani, n. 106) et "totis viribus et zelo ferventissimo satagebat animas, quas posset, lucrifacere Christo; et inerat cordi eius mira et pene incredibilis salutis animarum aemulatio" (Ibid. n. 34).

2. Memores sublimis vocationis suae, presbyteri S. Dominici "maxime laborent in verbo et doctrina" (1 Tim. V, 17) "credentes quod in lege Domini meditantur legerint, docentes quod crediderint, imitantes quod docuerint" (Lumen Gentium, n. 28), ut veri sint "in fide educatores" (Presbyt. Ord. n. 6) populi atque praecones Evangelii in mundo.

3. Cum vero, ratione ipsius officii pastoralis, ipsi in mundo vivant, illas colere debent virtutes humanas, quae apud homines credibile reddant ministerium eorum, ut sunt "bonitas, sinceritas, robur animi et constantia, assidua iustitiae cura, urbanitas" (ibid. n. 3), generositas atque omne id, quod in Domino amabiles eos reddat coram omnibus (Philipp. IV, 8), ita ut et de illis dici possit, quod scriptum est de S. P. Dominico, qui "omnes homines largo excipiebat caritatis sinu, et cum omnes diligeret, ab omnibus amabatur. Gaudere cum gaudentibus, flere cum flentibus (Rom. XII, 15) sibi proprium vindicabat, affluens pietate et se totum in proximorum curam... effundes" (Lib. B. Iord. n. 107)

HLAVA I. *Povaha a život Sdružení kněží a jáhnů*

1. § 1. Kněží a jáhni, kteří se připojují k řádu a chtějí být součástí dominikánské rodiny, ať se nechají utvářet duchem sv. Otce Dominika a usilují o dokonalejší apoštolský život⁵. Tak z vytrvalého nazírání na Boha, které zahrnuje usilovnou modlitbu, dobrovolnou chudobu a neúnavné studium posvátné nauky, dosahují pevné víry a apoštolského ducha, který se stará o spásu všech lidí⁶ až na konec země⁷.

§ 2. V konání apoštolátu mají po apoštolech samých jako vynikající příklad sv. Otce Dominika, nade vše svatého kněze Božího⁸, který věnoval den bližním a noc Bohu⁹ a celou silou a ohnivým zápalem se namáhal získat pro Krista tolik lidí, kolik jen mohl. Byl obdařen obdivuhodnou a skoro neuvěřitelnou horlivostí pro spásu lidí¹⁰.

2. Pamětliví svého vznešeného povolání se mají kněží a jáhni sv. Dominika celou silou věnovat kázání a vyučování¹¹; co v Písmu svatém četli a prorozjímalí, v to věří, v co uvěřili, tomu učí, a čemu učí, podle toho činí¹², aby byli pravými vychovateli lidu ve víře¹³ a zvěstovateli evangelia světu.

3. Protože vzhledem ke svým pastoračním úkolům sami žijí ve světě, ba jáhni zpravidla ve svých rodinách, aby jejich láska k Bohu nezůstala skryta bližním, musí pěstovat ty lidské ctnosti, které jejich službu činí před lidmi věrohodnou, jako jsou dobrota srdce, upřímnost, síla ducha a stálost, vytrvalá snaha o spravedlnost, zdvořilost¹⁴, velkodušnost a všechno, co je činí milými všem¹⁵, takže se i o nich může říci to, co je psáno o sv. Dominiku: Všechny lidi přijal do širokého klína lásky, a protože všechny miloval, všichni milovali jeho. Považoval za své poslání radovat se s radujícími, plakat s plačícími¹⁶, oplýval dobrotou a zcela se rozdával v péči o bližní¹⁷. To však neznamená podbízet se Božímu lidu a kázat pod zorným úhlem toho, co posluchačům libě zní v uších.

De Professione in Ordine

4 §1. Presbyteri qui, in suo proposito perseverantes, s. Dominici vestigia sequi sese determinant, ut fortius uniri possint cum Christo-Sacerdote, suo tempore professionem in Ordine emittunt.

§2. Per talem actum, ex vivida fide et profundiore sui baptismatis et suae ordinationis conscientia procedentem, ipsi suum vitae modum speciali regulae perfectionis subdere promittunt et filii s. Dominici efficiuntur.

§3. Professionis suae conscii, pro viribus curent in spiritu consiliorum evangelicorum et beatitudinum vitam ducere, ut ita melius cum gratia per manuum impositionem recepta cooperari valeant.

§4. Illi, autem, qui desiderio maioris suiipsius consecrationis permoti, consilia evangelica per tria vota exsequi cupiunt, libere et in forma privata id facere poterunt.

De Professione in Ordine s. Dominici

5 §1. Professio in Ordine s. Dominici sollicitat ad profundiorum spiritum *paupertatis*, ita ut presbyteri viventes in mundo et aestimantes quidem "valores humanos et bona creata tamquam Dei dona" (Presbyt. Ord. n. 17), sciant tamen uti illis cum discretionem et debita cum finibus pastoralibus ministerii eorum relatione, ut pervenire possint "ad paupertatem voluntariam amplectendam, qua Christo manifestius conformantur et ad sacrum ministerium promptiores fiant" (ibid. n. 17)

§2. Professio in Ordine s. Dominici ponit eos in potiore conditione ad intelligendam et fideliter vivendam sublimem gratiam *coelibatus*, qui "est signum simul et stimulus caritatis pastoralis atque peculiaris fons spiritualis foecunditatis in mundo" (ibid. n. 16), immo et argumentum vivum vitae futurae, quam in praedicatione annuntiant.

Sliby ve Sdružení

4. § 1. Kněží a jáhni, kteří vytrvají ve svém pevném předsevzetí jít ve stopách sv. Dominika, aby o to pevněji mohli být spojeni s Kristem Veleknězem, skládají v určený čas v řádu slib.

§ 2. Tímto úkonem, který vychází z živé víry a hlubšího vědomí milosti přijatého křtu a svěcení, slibují, že svůj život podřídí specifickým pravidlům vedoucím k dokonalosti, a stávají se tak syny sv. Dominika.

§ 3. Vědomi si svých slibů mají podle svých sil usilovat o to, aby žili v duchu evangelijních rad a blahoslavenství, aby tak mohli lépe spolupůsobit s milostí, kterou přijali vkládáním biskupových rukou.

5. § 1. Příslušnost ve Sdružení vybízí k hlubšímu duchu chudoby, takže kněží a jáhni, kteří žijí ve světě a jistě uznávají lidské hodnoty a stvořené věci jako Boží dary¹⁸, přesto umí užívat tyto dary moudře a přiměřeně vzhledem k pastoračnímu poslání jejich služby, aby mohli dospět k dobrovolné chudobě přiměřené jejich stavu, kterou se zjevněji připodobňují Kristu a stanou se pohotovějšími k posvátné službě¹⁹.

§ 2. Sliby ve Sdružení je uschopňují, aby ti, kteří složili slib celibátu, lépe rozuměli jeho zvláštní milosti a věrněji podle něj žili, neboť on je znamení a současně pobídka pastýřské lásky a zvláštní zdroj duchovní plodnosti ve světě²⁰, ba dokonce živoucí důkaz budoucího života, který sami v kázání zvěstují. U ženatých jáhnů také svátost manželství, která posvěcuje manželskou lásku a činí z ní účinné znamení oné lásky, jíž se Kristus vydává své Církvi svaté²¹, je Božím darem, a proto má živit duchovní život ženatého jáhna. Tato láska roste ctností manželské čistoty, která se rozvíjí též odpovědným otcovstvím spolu s náležitým oceňováním manželky a určitou formou zdrženlivosti. Taková ctnost napomáhá zralému darování sebe sama, které se brzy projeví v podobě vykonávané služby²².

§3. Professio in Ordine s. Dominici adiuvat eos quoque, ut fiant plene conscii de eorum hierarchica communione cum Episcopo et Papa, in quantum perficit in cordibus eorum veram *oboedientiam*, qua "in ipsis reverentur auctoritatem Christi supremi Pastoris" et quae est donum in servitum Ecclesiae et docilitas sincera erga eius Magisterium (ibid. n. 7).

De fontibus sanctificationis

6. Fontes praecipui, e quibus presbyteri s. Dominici augmentum et profectum in contemplatione et spiritu apostolico hauriunt sunt:

§1. Eaedem sacrae actiones, quas quotidie in suo ministerio pastoralis adimplent, peragendo eas debite et cum maiore fervore in communione cum Episcopo et cum aliis presbyteris (ibid. n. 13) et cum toto Ordine s. Dominici, cuius membra facti sunt.

§2. Verbum Dei interius cum fide receptum per lectionem privatam et publicam sacrarum Scripturarum; per eam fiunt discipuli divini Magistri et Sapientiae Dei atque apti evadunt ad praedicandum in virtute Dei (2 Cor IV, 7; Presbyt. Ord. n. 13).

§3. Quotidiana et digna celebratio sacrificii Missae, quod, dum ipsi illud in persona Christi offerunt, eos peculiariter associat mysterio mortis Domini atque impellit ad mortificanda in seipsis opera carnis et ad immolandos seipsos pro grege sibi commisso (I. Io., III, 16; Presbyt. Ord. nn. 13 et 14).

§4. Quotidiana et devota recitatio Divini Officii, quae eos unit cum sublimi oratione Christi et Ecclesiae pro mundo (ibid. n. 13); presbyteris s. Dominici datur facultas utendi calendario dominicano, ut, in unione cum toto Ordine, orationes Ecclesiae melius perficere atque gratiarum et meritorum Ordinis plenius participare valeant.

§ 3. Sliby ve Sdružení jim také napomáhají, že jsou si plně vědomi, nakolik jejich společenství s biskupem a papežem zdokonaluje v jejich srdci pravou poslušnost, skrze niž v nich ctí autoritu Krista nejvyššího pastýře²³ a která je darem pro službu Církve svaté a pro upřímnou otevřenost vůči jejímu učitelskému úřadu²⁴.

Zdroje posvěcování

6. Hlavní zdroje, z nichž kněží a jáhni sv. Dominika čerpají růst a pokrok v kontemplaci a v apoštolátě, jsou:

§ 1. Posvátné úkony, které ve své pastorační službě denně konají, když je konají odpovídajícím způsobem a s velkým zanícením ve společenství s biskupem, ostatními kněžími a jáhny²⁵ a s celou dominikánskou rodinou, jejímiž členy se stali.

§ 2. Slovo Boží přijímané vnitřně s vírou při soukromé i veřejné četbě Písma svatého; jím se stávají učedníky božského Mistra a moudrosti Boží a jsou uschopňováni ke kázání v síle Boží²⁶.

§ 3. Každodenní důstojné slavení Mše svaté. Kněží, zatímco sami přinášejí oběť v osobě Kristově, jsou zvláštním způsobem spojeni s tajemstvím smrti Páně a to je vybízí umrtvovat v sobě skutky těla a sebe sama přinášet v oběť za jim svěřené stádo²⁷. Rovněž tak jáhni ať se co nejčastěji činně účastní slavení Mše svaté.

§ 4. Každodenní důstojné slavení liturgie hodin, které je sjednocuje se vznešenou modlitbou Krista a Církve svaté za svět²⁸; ať jáhni při dodržení předpisů partikulárního práva slaví alespoň ranní a večerní chvály a o nedělích a svátcích pokud možno celé officium. Kněží a jáhni mají dovoleno používat dominikánský kalendář a liturgické texty schválené v řádu, aby mohli ve společenství s celým řádem lépe konat modlitbu Církve svaté a mít dokonaleji podíl na milosti a zásluhách řádu.

§5. Dialogus cum Christo quotidie habendus ad exemplum et imitationem S. P. Dominici, de quo legimus, quod "semper cum Deo vel de Deo loquebatur" (Acta canoniz. s. Dom., proc. Bononien. n. 13) et quod "nocturnis horis nemo vigiliis et obsecrationibus per omnem modum instantior" et "erat ei pernoctandi in ecclesiis creberrima consuetudo... Orabat igitur noctibus et perseverabat vigilans" (Libell. B. Iord. nn. 105 et 106). Meditationi quotidianae fideliter etiam vacent sicut et recessui spirituali semel saltem in mense (Presbyt. Ord. n. 18).

§6. Frequens et fructuosa receptio sacramenti poenitentiae ad cordis conversionem cum quotidiana conscientiae discussione "atque directionem spiritualem magni habeant" (ibid. n. 18).

§7. Studium Bibliae sacrae, sanctorum patrum, documentorum magisterii Ecclesiae sanctae sicut et theologiae sacrae, praesertim illius a s. Thoma Aquinate ita clare et profundissime expositae.

§8. Devotio erga Deiparam Virginem, quae in Ordine nostro peculiarem habet expressionem in sacro rosario, intellectu ut contemplatio cum Maria mysterii salutis, vitae nempe, mortis et resurrectionis Christi. Huic humili quidem, at sapienti et sublimes orationis modo presbyteri s. Dominici fideles sint semper.

§9. Peculiaris devotio erga S. P. nostrum Dominicum et strenua imitatio insignis eius exempli sanctitatis vitae, spiritus apostolici et zeli salutis animarum; eius fervoris in oratione, contemplatione, mentis recollectione, silentio atque continua cum Deo unione. Specialis quoque devotio erga s. Catharinam senesem, celebram Ordinis filiam et Ecclesiae sanctae fidelem servam et doctorem, caelestem simul patronam et protectricem nostri Ordinis saecularis. Devotio erga omnes sanctos et beatos Ordinis eorumque exempli imitatio.

§ 5. Každodenní prodlévání s Kristem v modlitbě, čímž následují příklad sv. Otce Dominika. O něm čteme, že ustavičně mluvil s Bohem nebo o Bohu²⁹, že nikdo nebyl v nočních hodinách vytrvalejší ve bdění a modlitbě a že měl zvyk velmi často strávit celou noc v kostele... modlil se tedy během nocí a zůstával vzhůru³⁰. Každodenní rozjímání nechť konají věrně, právě tak i pravidelně, pokud možno jedenkrát za měsíc rekolekci³¹. Nemohou-li se jí zúčastnit, ať věnují část dne rozjímání.

§ 6. Častější plodné přijímání svátosti smíření vedoucí k obrácení srdce. Také ať pěstují denní zpytování svědomí a velmi si váží duchovního vedení³².

§ 7. Studium Písma svatého, církevních Otců, dokumentů učitelského úřadu Církve svaté a děl z oboru teologie, především oné, kterou tak jasně a důkladně vyložil sv. Tomáš Akvinský.

§ 8. Úcta k Bohorodičce Panně Marii, která v našem řádu nalezla výrazné vyjádření v posvátném růženci chápaném jako nazírání tajemství spásy společně s Pannou Marií – nazírání života, smrti a zmrtvýchvstání Páně. Kněží a jáhni ať jsou vždycky věrni tomuto jednoduchému, ale moudrému a vznešenému způsobu modlitby, která je účinným nástrojem apoštolátu a mocnou zbraní proti působení ďábla.

§ 9. Zvláštní úcta vůči našemu sv. Otci Dominikovi a zanícené napodobování jeho příkladu ve svatosti života, apoštolského ducha a touhy po spáse lidí; jeho horlivosti v modlitbě, v rozjímání, v usebrání mysli, v mlčení a v trvalém společenství s Bohem; také zvláštní úcta ke sv. Kateřině Sienské, slavné dceři řádu a věrné služebnici a učitelce Církve svaté a současně nebeské patronce a ochránkyni našeho Sdružení; zbožná úcta ke svaté Zdislavě a ke všem svatým a blahoslaveným řádu a následování jejich příkladu.

De vita ecclesiali et communitaria

7. Missionem suam universalem continuo prae oculis habendo, "meminerint presbyteri omnium ecclesiarum sollicitudinem sibi cordi esse debere" et ideo in unione cum Episcopo paratos se semper praestent laborandi, ubicumque maior necessitas pastoralis id exigat (ibid. n. 10).

8. In communione cum suo Episcopo semper magis crescendo, curent presbyteri illum amore continuo prosequi, condividant cum illo anxietates et gaudia operis apostolici et cooperentur in generositate et fidelitate cum illo (ibid. n. 7). Exemplum s. Dominici in hac etiam parte prae luceat presbyteris nostris, quia sanctus patriarcha per totam suam vitam apostolicam affectus peculiaris venerationis erga Hierarchiam sacram in corde suo nutriebat.

9 §1. Cum autem, propter unitatem sacrae ordinationis et missionis in Ecclesia, presbyteri "omnes inter se intima fraternitate sacramentali nectantur" et sub Episcopo proprio unicum efforment presbyterium (ibid. n. 8), ideo omnes uti fratres in sacerdotio, sive sint dioecesani sive religiosi, sincero amore amplectantur et se mutuo adiuvent, tum per orationem tum etiam per collaborationem apostolicam "ut cooperatores simus veritatis" (3 Io. 8).

§2. Presbyteri vero, qui regulam s. Dominici simul profitentur, etsi non vivant in communitate religiosa, ne obliviscantur tamen, quod constituunt partem familiae dominicanae et ad specialem fraternitatem pertinent; haec autem fraternitas viva sit semper oportet et manifestare se debet in aliqua communi adunatione periodica; quandoque etiam cum ipsis fratribus dominicanis simul conveniant, qui certe libenter et cum gaudio in suis conventibus et domibus illos excipient, ut ita etiam modo visibili gratiarum et bonorum Ordinis percipientes fiant.

Život v církvi a ve společenství

7. Ať kněží mají na paměti, že jim musí na ležet na srdci starost o celou Církev svatou. Jáhni ať si uvědomují, že jsou zvláštním způsobem spojeni s biskupem při výkonu svého úřadu³³, a ať spolupracují s kněžími, neboť jsou povoláni vést Boží lid ve společenství s nimi³⁴. To, co vyznačuje hluboký smysl a poslání toho, kdo přijímá jáhenství, je duch služby³⁵. Proto ať jsou všichni ve spojení s biskupem vždy připraveni pracovat tam, kde to žádá větší pastorační nutnost.

8. Ať stále roste společenství kněží a jáhnů se svým biskupem; ať pečují o to, aby jej následovali s vytrvalou láskou, sdíleli s ním bolesti a radosti apoštolského působení a spolupracovali s ním s velkodušností a ve víře³⁶. Ať svítí našim kněžím a jáhnům v této oblasti příklad sv. Dominika, protože svatý patriarcha během celého svého života nosil ve svém srdci zvláštní úctu vůči posvátné hierarchii, zvláště k Svatému otci.

9. § 1. Protože skrze jednotu svěcení a svého poslání v Církvi svaté jsou kněží mezi sebou spojeni hlubokým svátostným bratrstvím³⁷ a tvoří pod vlastním biskupem jediné presbyterium, mají si všichni jako bratři v kněžství, ať už diecézní či řádoví kněží, být navzájem nakloněni v niterné lásce a navzájem si pomáhat, jak modlitbou tak i v apoštolské spolupráci, aby byli spolupracovníky Pravdy³⁸. Také jáhni jsou mezi sebou spojeni svátostným bratrstvím na základě přijatého svěcení. Všichni přispívají k témuž dílu: budování Kristova těla pod autoritou biskupa ve spojení s papežem³⁹.

§ 2. Ovšem kněží a jáhni, kteří současně přijali i pravidla sv. Dominika, byť nežijí v řádové komunitě, ať nezapomínají, že tvoří jednu větev dominikánské rodiny a patří ke specifickému Sdružení. Toto Sdružení musí být ale vždy živé a musí se projevovat v pravidelném společném setkávání. Ať se také dle možnosti scházejí s bratřími dominikány, kteří je jistě rádi a radostně přijmou ve svých konventech a domech, takže budou mít podíl na milostech a dobrech řádu i viditelným způsobem.

10 §1. Cum nostris laicis habeant etiam presbyteri fraternitatis relationes cordiales et crebras, uniti cum illis in communi sacerdotio super baptismum fundato. "Laicorum dignitatem atque propriam, quam laici in missione Ecclesiae habent partem, agnoscant" (Presbyt. Ord. n. 9); libenter audiant eorum opiniones et aspirationes ad melius percipienda temporum signa; officia fiduciae in bonum Ecclesiae ordinata prudenter etiam illis committant atque cum omnibus pacem et concordiam habere studeant. Attamen ne cessent exercitare super illos suum proprium et specificum officium, ducis nempe et magistri. Immo, sint "defensores atque simul veritatis strenui assertores, ne fideles omni vento doctrinae circumferantur" (ibid. n. 9; Ephes. IV, 14). Mirabile exemplum "defensoris et assertoris veritatis" debet nobis ipse S. P. Dominicus et Ordo ab ipso fundatus.

§2. Presbyteri partem facientes familiae dominicanae sint etiam, secundum possibilitatem, animatores et directores nostrarum fraternitatum laicalium, instruant et ducant eas in via perfectionis atque verbo et exemplo ad Christum eas attrahant, relinquendo illis tamen aequam illam autonomiam, quae secundum earum statuta illis competit et attribuitur.

CAPUT II. De Structura et Regimine Fraternitatum Sacerdotalium

De admissione et professione

11. Pro admissione ad fraternitatem sacerdotalem s. Dominici requiritur votum favorabile maioritatis consilii fraternitatis.

10. § 1. Necht' také kněží a jáhni udržují srdečné a časté vztahy s našimi laiky. Mají upřímně uznávat a podporovat jejich důstojnost a vlastní úkol, který mají v poslání Církve svaté⁴⁰. Ať nepolevují vůči nim ve výkonu své specifické služby pastýře a učitele. Dle příkladu svatého Dominika mají být obhájci a neohrožení bojovníci za pravdu, aby laici nebyli zmítáni větrem kdejakého učení⁴¹. Trvalí jáhni mohou nadále pokračovat v účasti na životě místního sdružení laiků sv. Dominika a přispívat mu svou radou, nemají v něm však hlasovací právo, protože nejsou laici.

§ 2. Kněží a jáhni, kteří jsou součástí dominikánské rodiny, mají být podle svých možností nápomocni jako asistenti našim laickým sdružením, vést je na cestě dokonalosti a slovem a příkladem je přitahovat ke Kristu. Přitom jim však musí ponechat přiměřenou autonomii, která je jim podle jejich stanov přiznána. Provinciál jim ovšem v případě potřeby zajistí k této práci podmínky dohodou s místním biskupem.

HLAVA II. Struktura a řízení sdružení kněží a jáhnů

Přijetí a slib

11. § 1. Pro přijetí do Sdružení kněží a jáhnů sv. Dominika se vyžaduje souhlas většiny přítomných členů Sdružení na řádně svolaném setkání představeným.

§2. Pro přijetí ženatého jáhna do Sdružení se požaduje souhlas jeho manželky po jejím podrobném seznámení s těmito stanovami.

§3. Ženatí jáhni ať mají na paměti, že složili manželský slib, čímž na sebe vložili i povinnost vůči manželce a rodině. Jejich služba v Církvi svaté proto nesmí žádným způsobem manželský slib narušovat ani omezovat.

12 §1. Speciali ritu sacro (vestitio) presbyteri recipiuntur in Ordinem; cum isto ritu incipit novitiatus, qui normaliter durat per unum annum, nisi ob causam rationabilem superior Ordinis in hac re dispensaverit.

§2. Hac periodo praeparatoria, necessaria ad cognoscendum et comprehendendum spiritum Ordinis s. Dominici, peracta, presbyteri, praehabito consensu consilii fraternitatis per maioritatem expresse, admittuntur ad professionem.

§3. Novitiatus non potest valide protrahi ultra duos annos.

13 §1. Vi talis professionis, nomine Ecclesiae ab Ordine acceptata et ratificata, presbyteri plene et definitive fiunt membra familiae dominicanae, cuius beneficiis spiritualibus fruuntur.

§2. In professione emittenda sequens formula adhibetur: "Ad honorem Dei omnipotentis, Patris et Filii et Spiritus Sancti, et beatae Mariae Virginis et sancti patris Dominici, ego... coram te patre... vice magistri Fratrum Ordinis Praedicatorum, facio professionem et promitto me velle vivere secundum regulam fraternitatum sacerdotium sancti Dominici usque ad mortem".

14. In circumstantiis particularibus, secundum iudicium superioris maioris Ordinis, presbyteri quidam admitti possunt individualiter, id est extra fraternitatem localem, et nomina eorum in speciali libro notentur.

12. § 1. Kněží a jáhni jsou přijímáni do Sdružení zvláštním obřadem (obláčkou); tímto obřadem začíná noviciát, který trvá jeden rok, pokud řádový představený v této záležitosti neudělí z rozumných důvodů dispens, především u těch kněží a jáhnů, kteří před svěcením již žili v místních sdruženích laiků sv. Dominika.

§ 2. Po této přípravné fázi, která je nutná k poznání ducha řádu sv. Dominika a ke zkušenosti s ním, jsou kněží a jáhni připuštěni ke slibům, když k tomu dala souhlas většina přítomných členů Sdružení na setkání svolaném představeným.

§ 3. Noviciát může být platně prodloužen představeným až na dobu dvou let.

13. § 1. Těmito sliby, přijatými a potvrzenými řádem jménem Církve svaté, se stávají kněží a jáhni plnohodnotně členy dominikánské rodiny a mají účast na jejich duchovních dobrech.

§ 2. Časný slib se skládá na určitou dobu, nejprve nejdéle na tři roky, nesmí však celkově přesáhnout šest let. Pokud jsou pro to důvody hodné zřetele, může být přijat slib rovnou až do smrti.

[§ 2.] § 3. Při skládání slibů necht' se použije následující formule: "Ke cti všemohoucího Boha Otce i Syna i Ducha svatého, blahoslavené Panny Marie a svatého Otce Dominika, já, N. N., slibuji před Tebou, N. N., představeným Sdružení kněží a jáhnů svatého Dominika, a před tebou, promotorem pro dominikánské konsociace, v zastoupení magistra řádu bratří kazatelů, že chci žít podle stanov Sdružení kněží a jáhnů sv. Dominika po dobu nn let (až do smrti)."

De fraternitatibus et earum regimine

15 §1. Presbyteri s. Dominici singulis in locis, normaliter, in fraternitates locales cooptantur, secundum diversas nempe civitates, vicariatus (decanatus) et dioeceses et habeant etiam suas adunationes periodicas.

§2. Ad erigendam fraternitatem localem requiritur consensus ordinarii loci.

§3. Valde consulitur, ut in omni provincia religiosa presbyteri, titulo individuali in Ordinem recepti (n. 14), sese associant in quadam specie fraternitatis et semel saltem in anno simul conveniant.

16 §1. Fraternitates sacerdotales s. Dominici sunt unitae cum Ordine et, quantum ad profectum earum in vita dominicana, dependent a superioribus maioribus Ordinis, id est a provinciali territorii ubi fraternitates constituuntur et a magistro Ordinis, supremo capite familiae dominicanae et successore s. Dominici. Attamen magister Ordinis ordinarie curam gerit de omnibus fraternitatibus per suum promotorem generalem et provincialis per summum promotorem provincialem qui periodice has fraternitates convenienter visitet et spiritum vitae dominicanae in eis promoveat.

§2. Ritus vestitionis et professionis regulariter peragunt superiores Ordinis aut eorum delegati.

17 §1. Quaelibet fraternitas dirigitur ad intra per priorem cum suo consilio.

§2. Prior convocat adunationes consilii et fraternitatis illisque praesidet, contactum cum superioribus Ordinis sustinet, membra fraternitatis in progressu spirituali adiuvat et curat de fidelitate erga regulam professam.

Sdružení a jeho řízení

[16] 14. § 1. Sdružení kněží a jáhnů sv. Dominika je spojeno s řádem a v oblasti jeho prospívání v dominikánském životě podléhá vyšším řádovým představeným, tj. provinciálovi toho území, na němž bylo Sdružení zřízeno, a magistrovi řádu jako nejvyšší hlavě dominikánské rodiny a nástupci sv. Dominika. Toto podléhání není ovšem jurisdikční, kněží a jáhni jurisdikčně podléhají výhradně svému biskupovi. Obvykle se však magistr řádu stará o všechna sdružení prostřednictvím svého generálního promotora a provinciál prostřednictvím promotora pro dominikánské konsociace (dále jen promotora), který má Sdružení odpovídajícím způsobem pravidelně navštěvovat a povzbuzovat v něm dominikánského ducha.

§ 2. Obláčky a sliby přijímá představený Sdružení nebo jeho delegát.

[17] 15. § 1. Sdružení je ve vnitřních záležitostech řízeno představeným Sdružení.

§ 2. Představený svolává setkání Sdružení a předsedá mu; udržuje kontakt s řádovými představenými, dle možnosti podporuje členy Sdružení v jejich duchovním pokroku a pečuje o věrnost stanovám.

18 §1. Consilium, de quo mentio fuit, eligitur ad triennium per maioritatem votorum sacerdotum fraternitatis, qui professionem emiserunt.

§2. Consiliarii dicto modo electi, eligunt deinde ex suo gremio priorem pariter per maioritatem votorum. Electio haec confirmari debet a provinciali, audito prius consilio promotoris.

§3. Prior cum suo consilio determinat numerum consiliariorum, sicut et frequentiam adunationum, modum eas peragendi, tempus frequentiam et durationem exercitiorum spiritualium, suffragia pro fratribus defunctis necnon omnia, quae ad vitam et progressum fraternitatis pertinent et quae non determinantur particulariter in praesenti regula. In omnibus hic dictis audienda est semper opinio promotoris.

19 §1. In provincia religiosa, in qua exstant plures fraternitates sacerdotales, nominari potest a provinciali, audito tamen consilio promotoris, aliquis sacerdos responsabilis pro omnibus his fraternitatibus. Si autem hoc quacumque de causa non sit possibile, promotor ipse personaliter de re providebit.

§2. Responsabilis provincialis simul cum promotore curet de fraternitatibus provinciae, promoveat profectum et incrementum omnium fraternitatum sacerdotalium, teneat quoque contactum habitualem cum praesidente provinciali fraternitatum laicalium et potest etiam habere partem in adunationibus consilii provincialis laicorum simul cum promotore et praesidente, fovendo ita fraternam collaborationem inter sacerdotes et laicos s. Dominici.

§3. Quod hic dicitur de ambitu provinciali, valet quoque analogice et extendi potest ad ambitum nationalem et internationalem.

20 §1. Ut sacerdotes s. Dominici obligationes proprias amplectantur "non sicut servi sub lege, sed sicut liberi sub gratia constitui" (S. Aug.), declaratur, quod singulae transgressiones regulae non consituunt culpam moralem.

[18 §§ 1-2.] 16. § 1. Přítomní členové Sdružení na řádně svolaném setkání volí ze svého středu prostou většinou hlasů představeného na dobu tří let. Tato volba podléhá potvrzení provinciálem po předchozím slyšení promotora.

[§ 3.] § 2. Představený s přítomnými členy na řádném setkání určuje četnost setkání, způsob jejich vedení, dobu, četnost a délku exercicií, modlitby za zemřelé bratry a vše, co se vztahuje k životu a pokroku Sdružení a co není zvláště určeno v těchto stanovách. Při všem jmenovaném je třeba slyšení názoru promotora.

[20] 17. § 1. Aby kněží a jáhni sv. Dominika své vlastní povinnosti nepřijímali jako otroci pod zákonem, nýbrž jako svobodní pod milostí⁴², prohlašuje se, že jednotlivá přestoupení pravidel nezakládají mravní vinu, nejsou-li uskutečněna se zlým úmyslem.

§2. Superiores fraternitatum, ad Ordinem pertinentes possunt legitime dispensare a singulis praescriptis regulae, sive ad tempus sive habitualiter si ita in Domino iudicaverint.

§3. Provincialis habet potestatem convalidandi actus fraternitatum invalide positos, praesertim circa admissionem et professionem.

§ 2. Představený Sdružení může podle práva dispensovat od jednotlivých předpisů stanov, buď dočasně nebo trvale, usoudí-li tak před Pánem.

§ 3. Provinciál má moc zplatnit neplatně vykonané úkony Sdružení, zvláště ohledně přijetí a slibů.

(1) PO 3; (2) srov. Řím 12, 2; (3) srov. PO 12; (4) srov. PO 12; (5) Řehole P. Theisslinga, č. 7 a 21; (6) Mk 16, 15; (7) Sk 1, 8; (8) modlitba bl. Jordána ke sv. Dominiku; (9) Bl. Jordán Saský: Kniha o počátcích kazatelského řádu, č. 106; (10) Bl. Jordán Saský: Kniha o počátcích kazatelského řádu, č. 34; (11) srov. 1 Tim 5, 17; (12) LG 28; (13) PO 6; (14) PO 3; (15) srov. Flp 4, 8; (16) srov. Řím 18, 15; (17) Bl. Jordán Saský: Kniha o počátcích kazatelského řádu, č. 107; (18) PO 17; (19) PO 17; (20) PO 16; (21) srov. Ef 5, 25; (22) Direktář pro službu a život trvalých jáhnů 61; (23) PO 7; (24) srov. PO 7; (25) PO 13; (26) srov. 2 Kor 4, 7; PO 13; (27) srov. 1 Jan 5, 10; PO 13, 14; (28) srov. PO 13; (29) Akta svatořečení z Boloni, 15; (30) Bl. Jordán Saský: Kniha o počátcích kazatelského řádu, č. 105. 106; (31) srov. PO 18; (32) PO 18; srov. Direktář pro službu a život trvalých jáhnů 58; (33) KKC 1569; (34) Všeobecný řád formace trvalých jáhnů 8; (35) Direktář pro službu a život trvalých jáhnů 44; (36) srov. PO 7; (37) PO 8; (38) 3 Jan 8; (39) Direktář pro službu a život trvalých jáhnů 6; srov. PO 8; (40) PO 9; (41) PO 9; srov. Ef 4, 14; (42) sv. Augustin